PAKENDI INFOLEHT
dopamiin, 40 mg/ml infusioonilahuse kontsentraat

Ravimil ei ole Eesti Vabariigis müügiluba ning seda võib kasutada üksnes veterinaararsti soovitusel.

1. KOOSTIS

Üks ml sisaldab:

Toimeained:
Dopamiin 40 mg

2. LOOMALIIGID

Koer ja kass.

3. NÄIDUSTUSED

Hüpotensiooni ravi anesteesia ajal.

4. VASTUNÄIDUSTUSED

Mitte kasutada, kui esineb ülitundlikkust toimeaine või ravimi ükskõik millise abiaine suhtes.
Mitte kasutada loomadel, kelle esineb feokromotsütoom, ventikulaarne fibrillatsioon või korrigeerimata tahhüarütmia.

5. ERIHOIATUSED

Ettevaatusabinõud ravimi ohutuks kasutamiseks loomaliikidel

Vasopressorite kasutamine ei asenda vajalikku vere, vedeliku või elektrolüütide asendusravi. Dopamiini ei peaks manustama hüpovoleemiaga hüpotensiivsetele patsientidele, v.a. hädaabinõuna olukorras, kus on vajalik säilitada koronaal- ja tserebraalarterite perfusiooni kuni veremahu taastamiseni vedelikteraapiaga. Dopamiini kasutamisel vedelikumahtu korrigeerimata võib tekkida tõsine perifeerne ja vistseraalne vasokonstriktsioon, neerude perfusiooni ja uriini väljutusmahu vähenemine ning üldine vereringe halvenemine hoolimata normaalsest vererõhust.

Dopamiini tuleks kasutada ainult kliinikutingimustes, kus on võimalik samaaegne adekvaatne vererõhu ja südametöö monitoorimine.

Dopamiini tuleb kasutada ettevaatlikult loomadel, kellel on isheemiline südamehaigus või oklusiivne vaskulaarne haigus. Jäsemete või südame vereringe vähenemisele viitavate sümptomite või arütmiate (nt enneaegsed vatsakeste kokkutõmbed) esinemisel tuleb ravimi annust vähendada või ravi lõpetada.

Dopamiini tuleks ettevaatusega kasutada ka kriitilises seisundis hüpokseemiaga loomadel mehaanilisest ventilatsioonist võõrutamise ajal, kuna inimestel on leitud, et madalas annuses dopamiin pärsib ventilatsiooni nii tervetel patsientidel kui ka südamepuudulikkusega patsientidel.

Oliguurilise neerukahjustusega koertel ja kassidel ei ole väikeses annuses dopamiini manustamine tõenäoliselt toimiv ja ravi võib suurendada neerude vasokonstriktsiooni riski ning neerude isheemiat.

Dopamiini manustamisel veresoonevälіselt võib tekkida ümbritsevate kudede nekroos ja irdumine.

Tiinus ja laktatsioon

Ei ole teada, kas dopamiin läbib platsentaarbarjääri või eritub piimaga. Dopamiini manustamisel tiinetele rottidele täheldati järglaste ellujäämuse vähenemist.

Kuna ravimi ohutus tiinuse või laktatsiooni perioodil ei ole piisavalt tõestatud, tuleb seda kasutada ainult juhul, kui eeldatav kasu emasloomale on suurem kui võimalikud negatiivsed mõjud järglastele.

Koostoime teiste ravimitega ja muud koostoimed

Samaaegne kasutamine alljärgnevas loetelus nimetatud ainetega ei pruugi olla tingimata vastunäidustatud (kui ei ole teisiti täpsustatud), kuid vajalik on iga patsiendi puhul võimalikku kasu-riski suhet hinnata.

Alfa-adrenergiliste retseptorite antagonistid (nt atsepromasiin, prasosiin) võivad suurendada alfa-1 blokaadi tõttu suures annuses manustatud dopamiini vererõhku tõstvat toimet.

Inhaleeritavate anesteetikumide (nt isofluraan, sevofluraan) või digoksiini samaaegne kasutamine võib suurendada arütmiate riski.

Beeta-adrenergiliste retseptorite antagonistide (nt metoprolool, propranolool) kombineerimine dopamiiniga võib tekitada alfa-adrenergilise stimulatsiooni, millega võib kaasneda suurenenud süsteemne vaskulaarne takistus, võimalik hüpertensioon ja vähenenud südame väljutusmaht. Risk on suurem dopamiini suuremate annuste kasutamisel.

Monoamiini oksüdaasi (MAO) inhibiitorid (nt amitraas, linesoliid, selegiliin) võivad suurendada dopamiini kontsentratsiooni seerumis ja võimendada dopamiini toimeid (nt hüpertensioon, tahhükardia, arütmiad). Patsientidel, kes on 2-3 nädala jooksul enne dopamiini manustamist saanud MAO inhibiitoreid, on soovitatav alustada dopamiini manustamist annuses, mis ei ole suurem kui 1/10 tavapärasest soovitatavast annusest.

Oksütotsiin võib samaaegsel manustamisel suurendada tõsise hüpotensiooni riski.

Sümpatomimeetilisi aineid (nt albuterool, dobutamiin, isoprenaliin, fenüülpropanoolamiin, terbutaliin) ei tohiks koos dopamiiniga manustada, kuna see võib suurendada toksilist toimet.

Tobramütsiini manustamisel koos väikeses annuses dopamiiniga (2,5 mg/kg/min IV CRI) suurenes tobramütsiini kliirens 12,5%.

Tritsüklilised antidepressandid (nt amitriptüliin, klomipramiin) võivad võimendada dopamiini toimeid (nt hüpertensioon, tahhükardia, arütmiad).

Üleannustamine

Intravenoossel manustamisel oli LD_{50} hiirtel 59 mg/kg. Üleannustamisel ilmnevad kliinilised sümptomid on seotud toimeaine tüüpiliste toimetega, nt ulatuslik hüpertensioon (mis võib kaasa tuua intrakraniaalse verejooksu, kopsuturse või müokardi nekroosi), südametöö häired (arütmiad), iiveldus ja väljaulatuvate kehaosade nekroos.

Üleannustamise ravi põhineb esinevate nähtude sümptomaatilisel ravil. Seoses ravimi lühikese toimeajaga võib osutuda piisavaks infusiooni ajutine lõpetamine.

Kokkusobimatus

Dopamiini ei soovitata manustada segatuna järgmiste ainetega: amfoteritsiin B (kõik ravimvormid), tsefasoliin, dantroleen, diasepaam, enrofloksatsiin, rauasoolad, levetiratsetaam, naatriumbikarbonaat, sulfametoksasool/trimetoprim.

6. KÕRVALTOIMED

Kõige sagedamini esinevateks kõrvaltoimeteks on iiveldus ja oksendamine, südame vahelöögid, tahhükardia, hüpotensioon, hüpertensioon, düspnoe ja vasokonstriktsioon. On kirjeldatud ventrikulaarseid arütmiaid. Järkjärguline annuse vähendamine enne ravi täielikku lõpetamist võib vähendada hüpotensiooni riski. Dopamiin võib põhjustada südame kontraktiilsuse suurenemist ja sellest tingitud inhibeerivat Bezold-Jarischi refleksi, mis tekitab hüpopnoed, bradükardiat ja hüpotensiooni.

Kõrvaltoimetest teatamine on oluline. See võimaldab ravimi ohutuse pidevat jälgimist. Kui täheldate ükskõik milliseid kõrvaltoimeid, isegi neid, mida pole käesolevas infolehes mainitud, või arvate, et ravim ei toimi, võtke kõigepealt ühendust oma loomaarstiga. Samuti võite teatada mis tahes kõrvaltoimetest www.ravimiamet.ee kaudu.

7. ANNUSTAMINE LOOMALIIGITI, MANUSTAMISVIISID JA –MEETOD

Intravenoosne manustamine.

Enne kasutamist tuleb veremahu vähenemine korrigeerida.
Järkjärguline annuse vähendamine enne ravi täielikku lõpetamist võib vähendada hüpotensiooni riski.

Koer
Inhalatsioonianesteesiaga seotud hüpotensiooni ravi: soovituslik annus on 3 - 20 mcg/kg/minutis IV CRI.

Kass
Inhalatsioonianesteesiaga seotud hüpotensiooni ravi: soovituslik annus on 5 - 20 mcg/kg/minutis IV CRI.

Soovitused õige manustamise osas
Ravimit tuleb manustada intravenoosse püsiinfusioonina. Mitte manustada intravenoosse boolusena.
Jälgida, et infusiooni ei manustata ekstravaskulaarselt, kontrollides regulaarselt manustamiskohta.
Soovituslik on kasutada täpse annuse tagamiseks IV pumpa või mõnda teist manustatava ravimi mahtu kontrollivat seadet.

8. KEELUAJAD

Ei rakendata.

9. SÄILITAMISE ERITINGIMUSED

Hoida laste eest varjatud ja kättesaamatus kohas.
Säilitamistingimusi vaata pakendilt.
Ärge kasutage veterinaarravimit pärast kõlblikkusaega, mis on märgitud pakendil. Kõlblikkusaeg viitab selle kuu viimasele päevale.

10. ERINÕUDED HÄVITAMISEKS

Kasutamata jäänud ravimeid ega jäätmematerjali ei tohi ära visata kanalisatsiooni kaudu ega koos majapidamisprügiga.
Kasutamata jäänud veterinaarravimi või selle jäätmete hävitamiseks kasutada kohalikele nõuetele vastavaid ravimite ringlusest kõrvaldamise skeeme ja veterinaarravimile kehtivaid kogumissüsteeme.
Need meetmed aitavad kaitsta keskkonda.
Küsige oma loomaarstilt või apteekrilt, kuidas hävitatakse ravimeid, mida enam ei vajata.

11. PAKENDI INFOLEHE VIIMASE LÄBIVAATAMISE KUUPÄEV

Mai 2026

12. LISAINFO

Müügiloata ravim